

Regeringskansliet
Näringsdepartementet
Enheten för fiske, jakt och rennäring
103 33 STOCKHOLM
e-post:
n.registrator@regeringskansliet.se

Remissvar över Naturvårdsverkets strategi för svensk viltförvaltning, ert dnr N2015/05179/FJR

Regeringskansliet har begärt Svenska Jägareförbundets synpunkter på Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdrag om strategi för svensk viltförvaltning. Svenska Jägareförbundet (nedan kallat förbundet) lämnar följande svar.

Inledning

Det har skett stora förändringar i hela samhället de senaste decennierna, inte minst genom den snabba globaliseringen och urbaniseringen. Det har tillkommit nya viltarter, komplexiteten och i vissa fall konfliktnivån i viltförvaltningen har ökat, brukandet av skog och mark har effektiviserats. Vi har gått från en nationell viltförvaltning till en regional/lokal viltförvaltning som påverkas av olika intressenter från saltstenen till Bryssel. Förbundet anser därför att regeringens ambition med att lägga fram en strategi för svensk viltförvaltning är angelägen och en förutsättning för att skapa långsiktighet samt förutsägbarhet i framtida svensk viltförvaltning.

Förbundet märker att strategin tagits fram under stark tidspress vilket i sig är olyckligt, det är därför viktigt att det nu avsätts tillräckligt med tid på att förädla den föreslagna strategin för svensk viltförvaltning. Förbundet bidrar gärna med sin sakkompetens i det fortsatta arbetet med strategin.

Övergripande synpunkter

Förbundet anser att viltstrategin saknar en avgörande del och det är bakgrundsanalysen till föreslagna strategi för att skapa helhet och förståelse. Enligt förbundet hade en omvärldsanalys, faktaunderbyggda tendenser i viltförvaltningen och övriga grunddata som pekar på behovet av de föreslagna vägvalen med mål och åtgärder gett saklighet och tydlighet till strategin. Utan denna analys och fakta riskerar såväl vägval och åtgärder som hela strategin sakna trovärdighet och kan därmed i värsta fall stjälpas redan innan den beslutas.

Enligt förbundet är det jägarnas ideella engagemang som är ryggraden i svensk viltförvaltning, utan det engagemanget fungerar inte svensk viltförvaltning. Jägarna lägger ned 3 miljoner mandagar och 500 miljoner skattade kronor på viltvård årligen. Detta bör tas upp i en strategi. Förbundet anser vidare att det är angeläget att Svenska Jägareförbundets regeringsuppdrag att leda delar av jakten och viltvården i Sverige lyfts fram i en svensk viltstrategi.

Förbundet anser att Naturvårdsverkets (NVV) ambition i strategin för viltförvaltningen är hög, vilket är positivt. För att hantera denna ambitionsnivå är det väsentligt att NVV kan hantera den kultur- och kompetensomställning som behövs för att gå från att främst bevara och skydda arter, till att i mycket större utsträckning främja brukandet och kvalitativt förvalta de svenska viltstammarna.

Svenska Jägareförbundet

Öster Malma, SE-611 91 Nyköping · Tel: 0155-24 62 00 · Fax: 0155-24 62 50

Plusgiro: 152292-9 · Bankgiro: 566-6755 · Org. nr: 802001-6658

www.jagareforbundet.se

Förbundet anser som NVV att den föreslagna viltstrategin förutsätter påtagliga resurs- och kompetensförstärkningar. Här vill förbundet tydligt markera att dessa resurser under inga omständigheter kan och bör finansieras av Viltvårdsfonden, utan ska finansieras via ordinarie anslag i statsbudgeten. Jägarna betalar redan idag huvuddelen av den praktiska jakten, viltvården, viltövervakningen och viltforskningen.

Att ta medel från Viltvårdsfonden för att finansiera en myndighets uppdrag är orimligt och skulle avsevärt försvåra strategins genomförande. Däremot anser förbundet att det finns goda skäl för att på ett tydligt sätt koppla ihop Svenska Jägareförbundets uppdrag och roll att leda delar av jakten och viltvården med en framtida strategi för viltförvaltningen. Detta skulle sannolikt stärka såväl kompetenser, resurser och kommunikationen till jägare i genomförandet av en ny viltstrategi.

Förbundet anser att det finns tendenser i strategin till allt för stora generaliseringar av nationella data av viltstammarnas tillväxt, täthet och därtill kopplade skador på t.ex. grödor med förslag på åtgärder. Variationen är de facto mycket stor över landet och åtgärder måste därför utgå från lokala och regionala förutsättningar. Det är uppenbart att det lokalt kan vara en mycket hög täthet hos en viltart som orsakar stora skador på t.ex. grödor. Men lika viktigt är det att påpeka att det kanske i samma län i ett annat område inte ens finns samma viltart och ej heller några skador. Det är därför väsentligt att den nationella strategin utgår från de regionala och lokala nivåernas ansvar och undviker generaliseringar eller förenklingar och onödig centralisering. De regionala nivåerna bör alltså ha både ansvar och verktyg för att genomföra en adaptiv viltförvaltning.

Visionen

Visionen *"En viltförvaltning i balans gör att alla kan uppleva viltets positiva värden"* har en positiv ton men saknar konkretion. Det finns behov av att tydligare beskriva visionen så målbilden blir konkret och utgör en ledstjärna för de ansvariga intressenterna. Så som den beskrivs nu är nästan alla intressenter omtalade utan att man egentligen gör det tydligt vilka som har ett samhälleligt ansvar. Det finns idag två sådana intressegrupper som har ett dagligt ansvar gentemot samhället i viltförvaltningen, det är jägare och markägare. I 4§ jaktlagen slås fast att jägarna ska reglera viltstammarna med hänsyn till samhällets intressen. I samma paragraf slås fast att markägaren ska sörja för att viltet har mat och skydd. Det är bara jägarna (med jakt och viltvård) och markägarna (med sitt brukande av jord och skog) som i någon nämnvärd omfattning kan påverka viltstammarna. Dessutom är det idag i huvudsak jägarna som finansierar viltförvaltningen och markägarna som föder viltet med skog och grödor. Svensk viltförvaltning måste bygga på att de som åläggs ansvar och kostnader för viltförvaltningen också ges ett tydligt inflytande. Strategin i sin nuvarande form tar inte hänsyn till detta grundläggande och helt avgörande ställningstagande utan präglas av "allas lika värde". Det ger en stor risk för konflikter och förtroendekriser.

Förbundets synpunkter på vägval som utvecklar och stärker viltförvaltningen och på Naturvårdsverkets strategier och mål i samband med dessa vägval

Främja brukandet av vilt som resurs

Förbundet ser mycket positivt på att Naturvårdsverket vill ta på sig ett uppdrag att främja viltet som resurs. Det är en grundförutsättning för den myndighet som är satt att förvalta det vilda och jakten samt viltvården.

Förbundet delar åsikten att hanterandet av viltprodukter avsevärt kan förenklas. Viltet är idag en enorm resurs med stor potential för ytterligare förädling samt ökat kommersiellt nyttjande. Det krävs dock en bred samverkan mellan inblandade myndigheter för att hantera de mycket omfattande regelverk som idag styr verksamheten. Förbundet ser gärna att Naturvårdsverket får ett ledande och samordnande uppdrag att se över alla dessa omfattande regelverk.

Förbundet ser positivt på att man vill ge jägarna service och tillgång till god information. Här kommer det dock krävas en bred samverkan med främst jägarorganisationerna. Naturvårdsverket är en nationell myndighet med huvudkontoret i Stockholm (med mindre delar av förvaltningen i Östersund) med begränsade resurser att i praktiken nå ut till alla delar av landet och de enskilda jägarna och jaktlagen. Viltförvaltning fungerar inte med enbart information från nationell nivå. Resurserna bör därför också i hög utsträckning läggas på kommunikation och dialog på lokal och regional nivå. Förbundet ser gärna ett förtydligande i såväl Viltstrategin som i förbundets allmänna uppdrag om en utökad samverkan mellan förbundet och Naturvårdsverket vad gäller service, kommunikation och information till jägarna.

Förbundet ser positivt på att god etik, långsiktigt hållbar jakt och en Jägarexamen av god kvalitet framhålls. Även här krävs en bred samverkan, inom ramen för det allmänna uppdraget, mellan myndigheten och förbundet för att nå hela vägen från nationell och internationell nivå till de enskilda jägarna och jaktlagen.

Förbundet kan inte se något behov av att maximera antalet arter med allmän jakttid. Modern forskning visar att för arter som primärt begränsas av annat än jakt, som predation eller klimatförhållanden, är allmän jakt en lämplig förvaltning vilket kan exemplifieras genom småviltsjakten. För arter som däremot primärt regleras av människan genom jakt tenderar allmän jakt att ge oönskade effekter, oftast en mycket snabb ökning av numerären i viltpopulationen men samtidigt en snabb degradering av kvaliteten. Detta mönster är tydligt i samband med övergång från reglerad jakt till allmän jakt vad gäller till exempel sikahjort i Japan, vitsvanshjort i Nordamerika och kronhjort i Danmark. Sålunda torde majoriteten av klövviltet och de stora rovdjuren lämpligen förvaltas med reglerad jakt och inte allmän jakt.

Förebygg skador och andra problem som viltet orsakar

Förbundet ser positivt på att strategin fokuserar på förebyggande av skador. Svensk viltförvaltning har varit fokuserad på att skjuta bort vilt där problem uppstår. Detta är ofta en ganska kortsiktig och ineffektiv hantering av skador. I en internationell jämförelse har man i Sverige haft svårigheter att hantera och förvalta vilt genom förebyggande åtgärder. Det gäller särskilt vid skador på jordbruksmark. Kunskapen om vilka åtgärder som ger önskvärda effekter behöver också förbättras. Skälet till att denna situation har uppstått är att vi inte behövt hantera omfattande skador på jordbruksmark förrän de senaste decennierna med växande stammar av vildsvin, gäss, hjortar och tranor samt svanar.

Modern forskning pekar på att mängden alternativt foder förklarar graden av skada på grödor och skog i högre utsträckning än antalet individer i viltpopulationen. Det är därför av yttersta vikt att också mängden foder i landskapet lyfts fram som en helt avgörande faktor för skadebilden. Då varken jordbruk eller skogsbruk regleras av Naturvårdsverket behövs här konkreta förslag på samverkan och samarbete mellan berörda myndigheter.

För att kunna göra avvägningar mellan nyttor och skador som viltet skapar kommer vi att behöva omfattande underlag på både viltets värden och de ekosystemtjänster viltet levererar. Vi behöver dessutom relevanta uppskattningar och inventeringar av de skador viltet orsakar. Här är skador på

grödor i förbundets ögon högt prioriterat då vi idag i princip saknar metoder och underlag för att mäta viltskador i grödor. Det är därför värdefullt att Viltstrategin särskilt pekar ut detta som prioriterade områden. Det är dock viktigt att poängtera att dessa underlag och metoder måste tillämpas på lokal och regional nivå där den verkliga förvaltningen och avvägningarna mellan ekosystemtjänster sker. Nationella uppskattningar och underlag är i princip inte till någon nytta alls för förvaltningen.

Att utarbeta föreskrifter och vägledning för utfodring av vilt kan vara en framkomlig väg för att förtydliga det idag lätt förvirrade regelverket. Det förutsätter dock att vi har grundläggande kunskaper om såväl positiva som negativa effekter av utfodring, det saknas idag.

Förbundet ifrågasätter behovet av att utarbeta nationella acceptansnivåer för skador av vilt. Menar man allvar med en decentraliserad förvaltning nära källan kan inte denna förvaltning bakbindas av nationella nivåer. Utan snarare bör den regionala och lokala nivån sätta nivåerna för acceptans för att bli verkningsfulla i praktiken. De regionala och lokala nivåerna kan däremot ta fram underlag för ramverk och riktlinjer på nationell nivå. I delar av landet har man en hög tolerans för skador av vilt medan acceptansen i andra delar av landet är lägre. Självklart bör en förvaltning mot de mål man har kommit överens om på lokal och regional nivå ha högsta prioritet i viltförvaltningen. Många verksamheter förekommer endast i delar av landet eller i begränsad omfattning ur ett nationellt perspektiv (till exempel odling av vissa grödor), att då utarbeta nationella mål för regionala verksamheter kommer ofelbart att skapa konflikt.

Förbundet ser positivt på att skapa resurser för förebyggande arbete. Det är med stor sannolikhet mer resurseffektivt att förebygga än att i ett senare skede hantera dyrbara skador. Finansiering av sådan verksamhet bör utredas och granskas ytterligare. Jägarnas avgifter till Viltvårdsfonden ska dock inte användas till att förebygga skador på enskilda näringsidkares marker.

Skapa en tydlig och förutsägbar viltförvaltning

För förbundet är det självklart att viltförvaltningen ska vara långsiktig och förutsägbar. Så är dock inte fallet idag. Vi ser en snabb utveckling mot att viltförvaltning i allt högre utsträckning har kommit att hanteras i komplicerade juridiska processer där utgången ofta har varit svår att förutse. Detta har motverkat förutsägbarhet, långsiktighet och inte minst trovärdighet. Förbundet anser att det är en av de mest akuta frågorna att hantera i svensk viltförvaltning idag. Därför bör den juridiska situationen klargöras i Viltstrategin och åtgärder vidtas för att bringa ordning.

Förbundet delar inte alls Naturvårdsverkets uppfattning att jaktlagstiftningen inte skulle fylla sina syften. Det saknas konkreta exempel på vad som inte fungerar idag. Grunden till Jaktlagstiftningen är visserligen gammal men förbundets uppfattning är att den historiskt sett fungerat mycket väl och är väl utformad för en adaptiv viltförvaltning med ett ekosystemperspektiv. Intresset från omvärlden för vårt förvaltningssystem och våra regelverk är snabbt ökande, då svensk viltförvaltning ur ett cirkumpolärt perspektiv varit framgångsrik på att balansera och förvalta vilt. Grunden till detta är en lagstiftning som skriver fast ett delat ansvar för jägare och markägare gentemot samhället och också möjliggör en förvaltning där olika ekosystemtjänster vägs mot varandra i en formaliserad dialog på flera nivåer. Förbundet kan se enstaka delar i Jaktförordningen som behöver förtydligas men någon total översyn av jaktlagstiftningen är ej nödvändig.

Förbundet ser positivt på att se över behovet av arenor för att mötas och diskutera viltförvaltning av olika slag, det torde komma naturligt med en ny viltstrategi. Det är idag oklart med många mötesarenors funktion, mandat och syfte. Det är dock viktigt att man utgår från den lokala och regionala nivåns behov av eventuellt nya och tydligare arenor att mötas på. Det är där den verkliga

förvaltningen sker och behov uppstår. Det är också positivt att man önskar se över strukturen för stöd av olika slag. Idag är stödet starkt varierande över tid och mellan län samt olika i verksamheter.

Förbundet ser inte behovet av att bygga en vilt del under portalen Miljösamverkan Sverige. Denna portal hanterar i grunden verksamhet under miljöbalken, vilket är väsensskilt från jakt och viltförvaltning.

Förbundet ser positivt på att man i strategin också fokuserar på att utvärdera hur samverkan fungerar. Konfliktnivån upplevs idag som hög i många viltförvaltningsfrågor men förbundets uppfattning är att den lokala och regionala förvaltningen fungerar bra runtom i landet. En formaliserad och återkommande utvärdering skulle därför vara välkommen för att i adaptiv anda utveckla där det inte fungerar men också låta fungerande förvaltning fortgå utan inblandning från nationell nivå.

Förbundet har svårt att se nyttan med nationella förvaltningsplaner för huvuddelen av viltet. Det finns dock undantag där detta krävs som till exempel i förvaltningen av varg. När dessa undantag krävs, är det viktigt att den regionala och lokala nivån i förvaltningen verkligen hörs för att skapa acceptans och trovärdighet i genomförandet. I övrigt bör viltet förvaltas lokalt och regionalt och det är således där de verkliga och styrande förvaltningsplanerna ska finnas och målsättningarna med förvaltningen tas fram i dialog. Däremot kan det finnas anledning att ge fakta, strategiska riktlinjer, yttre ramverk för förvaltningen på nationell nivå som ska ge stöd till hela den svenska viltförvaltningen till och med lokal nivå. Närhetsprincipen är ett viktigt fundament i en framgångsrik viltförvaltning med hög acceptans.

Bygg viltförvaltningen på kvalitetssäkrad kunskap

Förbundet delar helt Viltstrategins uppfattning att all viltförvaltning så långt som möjligt ska byggas på kvalitetssäkrade data. Förbundet ser dock ett stort behov av en förtydligad rollfördelning i detta arbete. Det är förbundets bestämda uppfattning att de som ska använda data i den dagliga förvaltningen och även rapportera in data, jägare och markägare, är bäst skickade att utforma system för såväl insamling som återrapportering. Naturvårdsverket har en viktig roll som kvalitetssäkrare av metoder samt i att slå fast vilka metoder och databaser som ska användas. Förbundet ser dock inte myndigheten som lämplig för insamling och återrapportering av fakta och inventeringar. Av trovärdighetsskäl samt förtroendeskäl är detta en uppgift för parterna i förvaltningen. Naturvårdsverket genomförde för några år sedan en utredning av viltövervakningen i Sverige samt hur man lämpligen bygger en struktur för datahantering inom älgförvaltningen. Resultaten av dessa utredningar borde lämpligen kunna tillämpas och påskynda denna del av strategin.

Förbundet delar Naturvårdsverkets analys att vi måste gå mot en flerartsförvaltning där såväl rovdjur som klövvilt förvaltas i ett system. För att en dylik förvaltning ska bli hanterbar ur ett ekonomiskt perspektiv måste den byggas på ideellt engagemang vad gäller till exempel inventeringar, datainsamling, utbildningar och förvaltningsdiskussioner. Förbundet ser här att vårt allmänna uppdrag bör tydligare kopplas ihop med föreslagen strategi för att möjliggöra ett lokalt kunskapslyft i svensk viltförvaltning. Oavsett hur sofistikerade och omfattande IT-system och förvaltningsredskap vi bygger så kommer inte förvaltningen fungera utan stöd och utbildning av tusentals ideellt engagerade personerna. Vi har under många år byggt ett system som idag fungerar hjälpligt för älgen. Ska allt klövvilt samt stora rovdjur hanteras i samma system krävs omfattande insatser. I förbundets ögon är det mest kostnadseffektivt att detta sker i regi av

förbundet inom ramen för det allmänna uppdraget. Det förutsätter en effektiv dialog med den nationella myndigheten. Myndigheten har här en roll som kvalitetssäkrare av förvaltningsunderlag, inventeringsmetoder och förvaltningsredskap. Insamling av underlag, behandling av dem och i slutändan förvaltningsbeslut måste dock alltid ske av ideella krafter med stöd av tjänstemän på lokal och regional nivå.

En så genomgripande förändring av svensk viltförvaltning som steget från enartsförvaltning till flerartsförvaltning borde föregås av en särskild planering, över en följd av år, gjord i samverkan mellan förbundet och Naturvårdsverket. För att steget från enartsförvaltning till flerartsförvaltning ska bli möjligt och framgångsrikt krävs omfattande utbildningsinsatser, ett kunskapslyft av hela förvaltningsorganisationen. Även denna satsning kräver en bred samverkan och planering mellan förbundet och Naturvårdsverket.

Samarbeta aktivt med andra länder

Internationellt samarbete inom ramen för en viltstrategi sker dels bilateralt dels inom EU. Även globalt samarbete förekommer som har betydelse t.ex. inom IUCN. Ett samarbete mellan de nordiska länderna har ett värde men också med länder längs de naturliga flyttvägarna för fåglar och internationellt samarbete för att förhindra invasiva arter samt spridning av bland annat zoonoser.

Samarbetet inom EU har stor betydelse för hur jakten bedrivs och bör därför prioriteras i en strategi. EU-direktiv som påverkar situationen i Sverige direkt är t.ex. art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet. Bestämmelser som reglerar vapen har stor betydelse liksom t.ex. den gemensamma jordbrukspolitiken eller olika djurskyddsbestämmelser. En del av direktiven beslutades innan Sverige blev medlem av EU och innan senare utvidgningar av unionen. Det gör att de inte särskilt väl återspeglar situationen när det gäller fauna eller när det gäller hur jakt bedrivs.

Förbundet anser att en viltstrategi när det gäller EU bör bygga på principerna om subsidiaritet och proportionalitet. Viltförvaltningen bör ske lokalt med god kunskap och adaptivitet. Det betyder att strategin bör följa två spår.

Det ena handlar om att Sverige, gärna tillsammans med likasinnade länder bör driva frågan om att ändra direktiv så att de lämnar stor möjlighet till decentralisering och nationell anpassning. Problemet med det upplägget är att det tar lång tid att ändra direktiv och att utgången kan vara osäker eftersom det finns starka motsättningar mellan olika intressen.

Det andra spåret bör vara att påverka tillämpningen av befintliga direktiv för att öka flexibiliteten. Detta kan ge betydande resultat på kort sikt. Ett område som här har fått stor uppmärksamhet är vargfrågan, där olika länder inom EU hanteras på olika sätt. Förbundet välkomnar särskilt ett klagande av hur EU och EU-rätten sätter ramar för svensk viltförvaltning.

Förbundets särskilda synpunkter

Jaktlagstiftningen

Förbundet ser ingen anledning att se över jaktlagen. Tvärtom är det en inarbetad lagstiftning som trots att den har några år på nacken passar väl till den moderna och adaptiva avvägningen av ekosystemtjänster som framtidens viltförvaltning innebär. Förbundet kan se vissa behov av enstaka förtydliganden i jaktförordningen men de bör kunna göras utan omfattande utredning.

Jakttiderna

Förbundets uppfattning är att de senaste jakttidsprocesserna fungerat väl och varit strikt faktabaserade, här avviker vi från grundtanken att alla beslut ska tas där den verkliga förvaltningen sker. Vi ser inget akut behov av förändrade processer. Att ramarna för jakttiderna slås fast på nationell nivå är i grunden bra för tydligheten. Vidare förutsätter regionalt styrda jakttider omfattande medel till kunskapsinhämtning på regional nivå så att jakttiderna blir strikt faktabaserade, det riskerar att skapa ett omfattande och nytt resursbehov. Vi har idag många jakttider som på nationell nivå reglerats utifrån regionala förhållanden vilket förbundet upplever fungerat mycket väl.

Översyn av de nationella myndigheternas uppdrag och ansvar

Förbundet har invändningar mot att ansvaret för vilthägn överförs till Jordbruksverket, detta bör hanteras av ansvarig viltförvaltningsmyndighet. Förbundet motsätter sig även överförandet av fällverksamheten till Jordbruksverket. Fällor är ett jaktmedel som andra och bör således hanteras av den myndighet som är satt att hantera jaktmedel och viltförvaltning samt att främja verksamheten.

Förbundet ser däremot gärna ett förtydligande av hur samverkan mellan myndigheten som är satt att hantera viltförvaltningen (Naturvårdsverket) och förutsättningarna för mycket av viltförvaltningen (Jordbruksverket och Skogsstyrelsen) ska fungera.

Det finns ett stort behov av en tydligare roll- och ansvarsfördelning i svensk viltförvaltning. Till exempel är idag över tio olika myndigheter inblandade i salförvaltningen. Detta skapar en oöverblickbar struktur som ger bristande insikt och förståelse.

Regionalisering

Förbundet delar uppfattningen att den regionala viltförvaltningen behöver ses över. Roller, mandat och sammansättning har nu provats i fem år och tillräckligt underlag för en genomgripande utvärdering borde således föreligga. Här bör särskilt fokus läggas på Viltförvaltningsdelegationerna och deras mandat i förhållande till regionala och nationella myndigheter. Vidare bör det utvärderas om mandatet inom delegationerna är rättvist fördelade. Jägare och markägare är idag i kraftig minoritet i delegationerna trots att det är dessa som både har ett av samhället tydligt utpekat ansvar för viltförvaltningen samt finansierar stora delar av förvaltningen och våra viltstammars föda.

Jakt på enskilt samt allmänt vatten samt i ekonomisk zon

Förbundet ser enbart positivt på detta förslag och ser stora fördelar med att det hanteras skyndsamt i samband med att regelverket för jakt på statens mark i fjällen ses över. Det är önskvärt med ett så långt som möjligt enhetligt system för jakt på såväl statens mark som vatten.

Finansieringen av viltförvaltningen

Förbundet delar helt Naturvårdsverkets syn att viltförvaltning är ett samhällsintresse och således bör samhället också finansiera viltförvaltningen med anslag i ordinarie statsbudget. Förbundet anser inte att Viltvårdsfonden kan bli aktuell som finansiär av vare sig förvaltningen eller myndighetsuppgifter inom förvaltningen. Förbundet ser däremot att vissa av uppgifterna i strategin för svensk viltförvaltning mycket väl kan lösas av Svenska Jägareförbundet eller att ett tydligt uppdrag från regeringen om samverkan med ansvarig viltmyndighet skulle ge avsevärda resurs- och kompetensförstärkningar i genomförandet av strategin för svensk viltförvaltning.

Förbundet välkomnar därför en översyn av finansieringen men motsätter sig bestämt att även Viltvårdsfonden ska ingå i översynen.

Viltprodukter

Förbundet ser positivt på det föreslagna uppdraget. Idag styrs användandet av viltprodukter av många spretiga regelverk och flera myndigheter, med egna regelverk, är inblandade. Förbundet ser gärna att Naturvårdsverket får ett uppdrag att leda en samordning av såväl regelverk som myndigheter i denna fråga.

För Svenska Jägareförbundet den 31 januari 2016

BJÖRN SPRÄNGARE

Björn Sprängare
Ordförande Svenska Jägareförbundet

BO SKÖLD

Bo Sköld
Generalsekreterare Svenska Jägareförbundet